

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: P. Č., proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o návrhu žalobce na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 54 A 7/2025 jinému krajskému soudu z důvodu vhodnosti,

### t a k t o :

Návrh žalobce na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 54 A 7/2025 jinému krajskému soudu **s e z a m í t á**.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 8. 7. 2025 podal žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje (žalovaného) ze dne 7. 5. 2025, č. j. KUJCK 57005/2025. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodoval o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice (prvostupňového správního orgánu) ze dne 7. 4. 2025, č. j. SO/18831/2024. Jím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterých se měl dopustit právě v Českých Budějovicích. Žalovaný rozhodnutí prvostupňového správního orgánu změnil v části výroků, jimiž byl žalobci uložen správní trest pokuty a povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] V žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobce navrhl „*přikázání žaloby jinému KS*“. Učinil tak, neboť „*v Č. Budějovicích panuje ‚šílená‘ dopravní politika (opečovává se podesetiletí pověstný největší ‚kruhák‘ v Evropě), jak se tvrdilo před oběma správními orgány [...], o čemž soudci musí mít povědomí, ale přehlíží tristní stav (zajízďky pro kolaře, permanentně svítící semaforey, úzké busové pruhy i jednosměrky, atd.)*“. V podání ze dne 5. 8. 2025 pak žalobce svůj návrh zopakoval, neboť měl za to, že věc má být jinému krajskému soudu přikázána z důvodu vhodnosti.

[3] Žalobce tedy navrhl, aby řízení v jeho věci bylo ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázáno jinému krajskému soudu, a to v rámci tzv. delegace vhodné. Přestupek, kterého

se měl dle správních orgánů dopustit, dal do souvislosti s dopravní situací v Českých Budějovicích. Považoval s ohledem na okolnosti věci za vhodné, aby o věci rozhodli soudci jiného krajského soudu než Krajského soudu v Českých Budějovicích.

[4] Žalovaný se k danému návrhu nevyslovil, byť jinak k žalobě podal vyjádření.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost či hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné (tzv. delegace vhodná). Tento institut představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, neboť nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

[6] Delegace vhodná je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce. Lze k ní přistoupit pouze v ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS). Tento závěr má taktéž oporu v rozhodovací praxi Ústavního soudu (srov. k tomu nálezy ze dne 7. 10. 1996, sp. zn. IV. ÚS 222/96, nebo ze dne 2. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 938/10). Ústavní soud opakovaně zdůraznil, že případná delegace příslušnosti jinému soudu je výjimkou, kterou je třeba vykládat restriktivně.

[7] Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda jsou podmínky pro delegaci vhodnou splněny v případě žalobce. Dospěl k závěru, že nikoli.

[8] Přikázání této věci jinému krajskému soudu, než je Krajský soud v Českých Budějovicích, nemůže být odůvodněno pouze tím, že věc má projednávat soud, v jehož obvodu k přestupku došlo a jehož soudci tak prý mají mít o (dopravní) situaci povědomí; na tom nemůže změnit ani ničím nepodložené tvrzení, že tito soudci daný stav, který žalobce považuje za „tristní“, údajně „přehlíží“. V žalobcově návrhu nelze spatřovat splnění žádné z podmínek zmíněných výše v odstavci [5], popřípadě v související judikatuře (blíže např. Kocourek, T. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 79-80).

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny a návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu než Krajskému soudu v Českých Budějovicích zamítl. Žalobu podanou proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne věcně a místně příslušný Krajský soud v Českých Budějovicích.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2025

Mgr. Radovan Havelec

pokračování

Nad 111/2025 - 33

předseda senátu